

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem, v právní věci

žalobce: **V.K.**,
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Smutným
sídlem Pernerova 444, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie, IČ 00007064**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 2. 11. 2023, č. j. CPR-41265-3/ČJ-2023-930310-V237,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 ost. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, pracoviště Svitavy ze dne 2. 10. 2023, č. j. KRPE-77560-52/ČJ-2022-17022-Sv, jímž bylo rozhodnuto o

správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“ nebo „zákon č. 326/1999 Sb.“). Žalobu odůvodnil žalobce následujícím způsobem.

2. Žalobce nejprve uvedl, že je „pravda“, že odvolání žalobce doručené správnímu orgánu I. stupně dne 25. 10. 2023 bylo podáno opožděně, avšak odvolací orgán měl postupovat podle § 92 odst. 1 věta 2 a 3 správního řádu, ten sice tento postup deklaroval v žalovaném rozhodnutí, ale činil tak jen „formálně“. Žalobce poté popsal historii svého případu v žalobě, tj. jak vstoupil na území České republiky, že pobýval na území ČR u rodičů, oprávněně pobývajících ve Vysokém Mýtě, že tvrzení o povoleném pobytu v Maďarsku nebylo pravdivé a že byla vydána před žalovaným rozhodnutím ještě další dvě rozhodnutí žalovaným, přičemž žalované rozhodnutí jako třetí rozhodnutí o správním vyhoštění, do něhož bylo podáno opožděné odvolání, to bylo skutkově a právně založeno na tom, že žalobce vycestoval z Ukrajiny 23. 2. 2022, tedy ještě před datem 24. 2. 2023, přičemž se jednalo v zásadě o rozdíly v řádu hodin, na což však rozhodnutí nebralo zřetel. Žalovaný měl brát zřetel na předchozí průběh správního řízení, právě na okolnost, že při vycestování žalobce z Ukrajiny v noci 23. 2. 2023 se jednalo o rozdíl v jednotkách hodin proti datu 24. 2. 2023 a dále na okolnost, že žalobci bylo vydáno, byť dodatečně, vízum pro strpění. V dané věci bylo třeba posuzovat opožděné odvolání jak podnět k přezkumnému řízení. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Ze správního spisu vyplývají a mezi účastníky nejsou sporné následující rozhodné skutečnosti.
6. Správní orgán I. stupně vydal dne 2. 10. 2023 rozhodnutí o vyhoštění žalobce, toto rozhodnutí bylo žalobci oznámeno dne 6. 10. 2023, kdy mu bylo písemné vyhotovení tohoto rozhodnutí doručeno prostřednictvím zmocněného zástupce. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání dne 21. 10. 2023, přičemž toto odvolání nebylo spojené s žádostí o prominutí zmeškání úkonu ve smyslu § 41 správního řádu. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně je obsaženo poučení, podle něhož bylo možné podat proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání podle § 170 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. ve lhůtě do 10 dnů ode dne jeho doručení. Žalovaný dospěl v žalovaném rozhodnutí k závěru, že posledním datem podání odvolání tak bylo pondělí 16. 10. 2023 a protože žalobce podal odvolání až 21. 10. 2023, tak toto odvolání vyhodnotil jako opožděné a zamítl jej podle § 92 odst. 1 správního řádu.
7. Podle ust. § 92 odst. 1 opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo

nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

8. Předně je třeba konstatovat, že v případě, že odvolání bylo správně zamítnuto jako opožděné, tak správní orgán se již věcně nemůže zabývat námitkami, které směřují proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, dále i rozsudek NSS ze dne 21. 9. 2017, č. j. 2 Azs 268/2017-37). Předmětem rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného podle § 92 odst. 1 je jen otázka, zda odvolání bylo či nebylo opožděné. V dané věci dospěl žalovaný k závěru, že toto odvolání opožděné bylo, s tímto závěrem se krajský soud ztotožňuje, přičemž sám žalobce ani tuto skutečnost v žalobě nenapadl žádnou námitkou.
9. Žalobce tvrdí v žalobě a namítá, že spatřuje vadu tohoto rozhodnutí v tom, že žalované rozhodnutí nedostatečně a neodůvodněně vypořádalo s otázkou, zda v daném případě byly dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I. stupně v přezkumném řízení, přičemž k tomu uvádí historii svého případu a podrobnou argumentaci. K tomu soud uvádí, následující závěry.
10. Podle předchozí právní úpravy, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, správní řád, a to podle § 60 tohoto předchozího správního řádu, byl odvolací orgán povinen přezkoumat i opožděné nebo nepřípustné odvolání z hlediska toho, zda neodůvodňuje obnovu řízení anebo změnu nebo zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení, jinak odvolání zamítne. K tomu judikatura NSS vytvořila výklad, podle něhož správní orgán opožděné nebo nepřípustné odvolání vždy zamítne, a poté uváží, zda z tohoto odvolání nevyplývají důvody pro nařízení obnovy řízení nebo pro přezkum rozhodnutí mimo odvolací řízení. NSS dospěl k závěru, že *„po provedených úvahách lze uzavřít, že zkoumání odvolání z hlediska toho, zda neodůvodňuje obnovu řízení nebo změnu nebo zrušení rozhodnutí mimo odvolací řízení, následuje až poté, co odvolací orgán odvolání zamítne. Nelze mu tedy vytýkat, že rozhodnutí v tom směru dostatečně neodůvodnil. Pro úplnost lze dodat, že závěry, k nimž se nejvyšší správní soud právě dobral, jsou totožné s novou právní úpravou založenou zákonem 500/2004 Sb., správní řád (srov. § 92 odst. 1 tohoto zákona)“*, konkrétně tento závěr je uveden v rozsudku NSS ze dne 4. 8. 2016, č. j. 8 As 1/2005-165. V daném případě tedy nelze vytýkat žalovanému, že nedostatečně odůvodnil své závěry týkající se posouzení odvolání jako podnětu k zahájení přezkumného řízení, jak to činí žalobce v žalobě. Otázkou, zda byly či nebyly dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, se mohl odvolací orgán totiž zabývat až po nabytí právní moci rozhodnutí o vyhoštění, tedy nikoliv v době, kdy žalovaný rozhodoval o odvolání žalovaným rozhodnutím. Žaloba, která obsahuje věcné námitky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tvrzením, že mělo být zahájeno přezkumné řízení, tak nemohla být v daném případě úspěšná, když předmětem této žaloby může být pouze posouzení otázky, zda byl dán důvod pro odmítnutí odvolání jako opožděného.
11. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
12. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, když mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. února 2024

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce